

ТАҚРИЗИ МУҚАРРИЗИ РАСМӢ

ба диссертатсияи Раҳимзода Сафар Орзу дар мавзуи «Ҳимояи судии ҳукуку озодиҳои шахс: таҳқиқоти таърихӣ-назариявӣ» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 5.5.1. Назария ва таърихи ҳуқуқ ва давлат; таърихи таълимот дар бораи ҳуқуқ ва давлат (ш. Душанбе, 2026 сол)

Мутобиқати мавзӯ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ. Диссертатсияи Раҳимзода Сафар Орзу дар мавзуи «Ҳимояи судии ҳукуку озодиҳои шахс: таҳқиқоти таърихӣ-назариявӣ», ки аз рӯи он ба шурои диссертатсионӣ мувофиқи фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 7 январи соли 2022, №15/шд ҳуқуқи қабули диссертатсияҳо барои ҳимоя дода шудааст, мувофиқ мебошад.

Мубрамии мавзуи таҳқиқ дар он ифода мегардад, ки таҳлили равандҳои рушди давлат ва ҳуқуқ дар асрҳои охир нишон медиҳад, ки масъалаи ҳимояи судии ҳукуку озодиҳои шахс тадриҷан ба яке аз меҳварҳои асосии назарияи ҳуқуқ ва амалияи ҳуқуқтатбиқкунӣ табдил ёфтааст. Дар шароите, ки давлат уҳдадорӣ оид ба эътироф, риоя ва ҳифзи ҳукуку озодиҳои инсонро ба зимма мегирад, суд на танҳо ҳамчун мақомоти баррасии баҳсҳо, балки ҳамчун кафили асосии амалӣ гардидани ҳуқуқҳои бунёдии шахс баромад мекунад. Аз ин рӯ, таҳқиқи моҳият ва қонуниятҳои рушди ҳимояи судӣ дорои аҳаммияти махсуси илмӣ ва иҷтимоӣ мебошад.

Бо вучуди ин, дар илми ҳуқуқшиносӣ ҳимояи судии ҳукуку озодиҳои шахс аксаран аз дидгоҳи соҳаҳои алоҳидаи ҳуқуқ, пеш аз ҳама, ҳуқуқи конституционӣ ва муҳофизатӣ баррасӣ гардида, хусусияти таърихӣ ва умуминазариявии ин институт камтар мавриди тавачҷуҳ қарор гирифтааст. Дар натиҷа, ҳимояи судӣ бештар ҳамчун механизми амалкунанда, на ҳамчун падидаи таърихӣ ва категорияи назариявии мустақил, арзёбӣ мешавад. Ин ҳолат боиси он мегардад, ки решаҳои пайдоиш, омилҳои ташаккул ва марҳилаҳои таҳаввули ин институт дар заминаи рушди давлат ва ҳуқуқ ба таври нопоурра инъикос меёбанд.

Мубрамияти мавзуи таҳқиқот, аз ҷумла, ба зарурати таҳлили ҳимояи судӣ ҳамчун натиҷаи инкишофи таълимоти ҳуқуқӣ ва тағйирёбии фаҳмиши мақоми шахс дар муносибатҳои давлативу ҳуқуқӣ вобаста мебошад. Дар марҳилаҳои гуногуни таърихӣ муносибат ба ҳукуку озодиҳои инсон, нақши суд ва шаклҳои ҳимояи ҳуқуқ вобаста ба сатҳи рушди ҷомеа, ҷаҳонбинии ҳуқуқӣ ва хусусиятҳои давлатдорӣ дигаргун мегардид. Омӯзиши ин равандҳо имкон медиҳад, ки ҳимояи судӣ ҳамчун падидаи динамикӣ ва тағйирёбанда дарк карда шавад, на танҳо ҳамчун маҷмӯи меъёрҳои муосир.

Дар баробари ин, дар назарияи ҳуқуқ то ҳол масъалаи муайян намудани ҷойгоҳи ҳимояи судии ҳукуку озодиҳои шахс дар низоми мафҳумҳои бунёдӣ

баҳсталаб боқӣ мемонад. Он гоҳе ҳамчун ҳукуки субъективии шахс, гоҳе ҳамчун вазифаи давлат ва ё функцияи ҳокимияти судӣ тавсиф мегардад. Ин гуногунандешӣ нишон медиҳад, ки ханӯз ниёз ба таҳқиқоти ҷамъбасти таърихӣ-назариявӣ вуҷуд дорад, ки имкон диҳад табиати ҳукукии ҷимояи судӣ дар иртибот бо рушди давлат ва ҳуқуқ ба таври мукамал асоснок карда шавад.

Мубрамияти мавзуи мазкур, ҳамчунин бо равандҳои муосири ислоҳоти судӣ ва ҳуқуқӣ алоқаманд аст. Дар шароите, ки талабот ба адолати судӣ, мустақилияти суд ва дастрасии воқеии шаҳрвандон ба ҷимояи ҳуқуқ афзоиш меёбад, масъалаи таҳкими асосҳои назариявии ҷимояи судӣ аҳаммияти хоса пайдо мекунад. Бидуни дарки қонуниятҳои таърихӣ ва назариявии рушди ин институт, ташаккули сиёсати судӣ-ҳуқукии устувор ва ҳамоханг душвор мегардад.

Барои Ҷумҳурии Тоҷикистон низ мавзуи мазкур дорои аҳаммияти махсус мебошад, зеро таҳкими ҳокимияти судӣ ва баланд бардоштани нақши он дар ҳифзи ҳукуку озодиҳои шахс яке аз самтҳои муҳими рушди давлати ҳуқуқбунёд ба ҳисоб меравад. Дар ин замина, таҳқиқоти таърихӣ-назариявии ҷимояи судии ҳукуку озодиҳои шахс метавонад ҳамчун заминаи илмӣ барои рушди минбаъдаи назарияи ҳуқуқ ва ташаккули ҷаҳонбинии ҳукукии муосир хизмат намояд.

Дарачаи наwgонии натиҷаҳо дар диссертатсия ва нуқтаҳои илмие, ки ба ҷимоя пешниҳод мешаванд. Навгонии илмӣ диссертатсия дар он ифода меёбад, ки дар илми ҳукуки ватанӣ бори аввал ҷимояи судии ҳукуку озодиҳои шахс ҳамчун падидаи таърихӣ-назариявӣ, институти умуминазариявӣ ва механизми фаъоли ҳифзи ҳуқуқ дар шароити рушди муосири низоми ҳукукии Ҷумҳурии Тоҷикистон мавриди таҳқиқи мукаммали илмӣ қарор дода шудааст. Дар таҳқиқот ҷимояи судӣ на танҳо ҳамчун кафолати мурофиавӣ ё ҳукуки субъективии шахс, балки ҳамчун унсури низомсоз дар муносибати «давлат - шахс» ва омили муайянкунандаи сатҳи ҳуқуқбунёдии давлат баррасӣ мегардад.

Навоварии таҳқиқот, инчунин дар он зоҳир мегардад, ки натиҷаҳои бадастомада имкон медиҳанд ҷимояи судии ҳукуку озодиҳои шахс ҳамчун меъери арзёбии ҳуқуқбунёдӣ, воситаи таҳлили самаранокӣ фаъолияти судҳо ва заминаи назариявии тақмили механизмҳои ҳифзи ҳуқуқ истифода гардад. Ин ҳулосаҳо дорои аҳаммияти назариявӣ ва методологӣ буда, метавонанд барои таҳқиқоти минбаъдаи илмӣ ва рушди назарияи ҳуқуқ ва давлат истифода шаванд.

Асоснокӣ ва эътимоднокии ҳулосаю тавсияҳои дар диссертатсия ифодаёфта. Асоснокӣ ва эътимоднокии ҳулоса ва тавсияҳои дар диссертатсия баёнгардида бо равиши пайдарпайи илмӣ, интиҳоби дурусти усулҳои таҳқиқ ва таҳлили амиқӣ манбаъҳои таърихӣ ва назариявии ҳуқуқ таъмин карда шудаанд. Муаллиф дар ҷараёни таҳқиқот маҷмуи усулҳои умумии илмӣ ва махсуси ҳуқуқшиносиро истифода намудааст, аз ҷумла усулҳои таърихӣ, мантиқӣ, таҳлили низомӣ, муқоисавӣ, тафсири доктриналӣ ва таҳлили индуктивӣ

дедуктивӣ, ки ба ҳосил гардидани натиҷаҳои илмӣ асоснок мусоидат намудаанд.

Эътимоднокии хулосаҳои илмӣ, пеш аз ҳама, ба омӯзиши фарогири таълимоти ҳуқуқӣ, осори мутафаккирони классикӣ ва муосири назарияи ҳуқуқ ва давлат, инчунин таҳлили равандҳои воқеии ташаккул ва рушди институти ҳимояи судии ҳуқуқу озодиҳои шахс таъя мекунад.

Асоснокии натиҷаҳои таҳқиқот бо мутобиқати мантикии онҳо ба мақсад ва вазифаҳои диссертатсия таъмин мегардад. Ҳар як хулосаи илмӣ ҳамчун унсури низоми умумии таҳқиқ баромад намуда, дар ҳамбастагӣ бо дигар натиҷаҳо моҳият ва табиати ҳуқуқии ҳимояи судии ҳуқуқу озодиҳои шахсро ошкор менамояд.

Эътимоднокии тавсияҳои пешниҳодшуда, инчунин, бо он муайян мегардад, ки онҳо дар асоси қонуниятҳои умумии рушди институти ҳимояи судӣ, ки дар натиҷаи таҳқиқи таърихӣ-назариявӣ ошкор гардидаанд, таъия шудаанд. Тавсияҳо хусусияти умуминазариявӣ ва методологӣ дошта, ба тақмили фаҳмиши илмии ҳимояи судӣ ҳамчун унсури бунёдии давлати ҳуқуқбунёд нигаронида шудаанд.

Дар маҷмӯъ, хулоса ва тавсияҳои дар диссертатсия ифодаёфта бо далелҳои қонунӣ илмӣ асоснок гардида, эътимоднокии онҳо шубҳаовар нест.

Ҳаҷм ва сохтори диссертатсияи Раҳимзода Сафар Орзу дар мавзӯи «Ҳимояи судии ҳуқуқу озодиҳои шахс: таҳқиқоти таърихӣ-назариявӣ», ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 5.5.1. Назария ва таърихи ҳуқуқ ва давлат; таърихи таълимот дар бораи ҳуқуқ ва давлат пешниҳод шудааст, ба мақсад ва вазифаҳои таҳқиқот мутобиқ буда, ба талаботи муқаррарнамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошад. Диссертатсия аз номгӯйи ихтисораҳо ва (ё) аломатҳои шартӣ, муқаддима, се боб ва шаш зербоб, хулоса, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқот, рӯйхати адабиёт (маъхазҳо) ва интишорот аз рӯйи мавзӯи диссертатсия иборат мебошад. Ҳаҷми умумии диссертатсия 183 саҳифаи чопиро ташкил медиҳад.

Дар муқаддимаи диссертатсия мубрами мавзӯи таҳқиқ аз ҷиҳати назариявӣ ва амалӣ асоснок карда шуда, дараҷаи таъияёфтани илмии масъала дар адабиёти ҳуқуқӣ нишон дода шудааст. Муаллиф мақсад ва вазифаҳои таҳқиқотро ба таври возеҳ муайян намуда, объект ва мавзӯи таҳқиқро дуруст ҷудо кардааст. Ҳамчунин, дар ин қисмат навгонии илмии қонун, аҳамияти назариявӣ ва амалии натиҷаҳои бадастомада, асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаю тавсияҳо, усулҳои таҳқиқ, заминаи эмпирикии диссертатсия, инчунин сохтор ва ҳаҷми қонун нишон дода шудааст.

Боби якуми диссертатсия «**Ҳимояи судии ҳуқуқу озодиҳои шахс дар масири таърих**» ном дошта, ба таҳлили ҳамаҷонибаи ташаккул ва инкишофи

таърихии ҳукуку озодиҳои шахс ва пайдоишу рушди шаклҳои ибтидоӣ ва минбаъдаи ҳимояи судии онҳо бахшида шудааст. Дар ин боб муаллиф бо истифода аз равиши таърихӣ-назариявӣ раванди ташаккули ғояи ҳимояи ҳукукро дар иртибот бо рушди давлат, ҳукук ва адолати судӣ пайгирӣ менамояд.

Муаллиф нишон медиҳад, ки ҳимояи судии ҳукуку озодиҳои шахс падидаи тасодуфӣ ё маҳсули давраи муосир набуда, балки натиҷаи таҳаввули тӯлонии иҷтимоӣ, фарҳангӣ ва ҳукукӣ мебошад. Дар боб пайдоиш ва рушди ҳукуки шахс аз давраҳои қадим, аз ҷумла дар ҷомеаҳои ибтидоӣ, тамаддунҳои бостонӣ, анъанаҳои динӣ ва таълимоти фалсафӣ таҳлил гардида, шаклҳои ибтидоии ҳимояи ҳукук тавассути урфу одат, худмуҳофизат ва адолати асотирӣ баррасӣ карда мешаванд.

Дар идомаи таҳлил муаллиф ба таври асоснок нишон медиҳад, ки бо ташаккули давлат ва низоми судӣ, ҳимояи ҳукуки шахс тадриҷан аз шаклҳои худсудкунӣ ба механизми институтсионалии судӣ табдил ёфтааст. Нақши қонунҳои қадимӣ, рушди адолати судӣ дар Юнону Рими бостон, инчунин саҳми анъанаҳои ҳукукии шарқӣ, аз ҷумла таълимоти зардуштӣ ва ҳукуки исломӣ, дар ташаккули ғояи ҳимояи судӣ таҳлил мегардад.

Муаллиф ба таври асоснок зикр месозад, “инкишофи ҳимояи судии ҳукук аз шаклҳои ибтидоӣ, аз қабилӣ фармонҳои ҳокимон, низоми судии хонаводагӣ ва худсудкунӣ, ба сохтори мукаммали ҳукуки байналмилалӣ, аз ҷумла, тавассути Созмони Милали Муттаҳид, Суди Аврупо оид ба ҳукуки инсон ва паймонҳои байналмилалӣ таҳаввул ёфтааст. Чунин тағйирот шаҳодати афзоиши аҳаммияти давлат ва ҷомеаи байналмилалӣ дар танзими муносибатҳои иҷтимоии инсон мебошад” (саҳ.52).

Муаллиф муайян намудааст, ки дарназардошти мақоми бунёдии ҳукуку озодиҳои инсон ва шахрванд дар сохтори давлатӣ ва ҳукукӣ, зарур аст, ки таҳлили татбиқи ҳукук ба ҳимояи судӣ, пеш аз ҳама, дар доираи ҳукуки асосии инсон ҳамчун ҷузъи таркибии ҳукуки миллӣ мавриди таваҷҷуҳи хос қарор дода шавад. Бо вуҷуди аҳаммияти зикршуда, бояд қайд кард, ки дар шароити муосир таҳқиқоти ҳукукшиносӣ оид ба ҳимояи судии ҳукуку озодиҳои инсон ва шахрванд аксаран аз ҷониби як қатор олимони бе ба эътибор гирифтани тағйироту таҳаввулоту замонавӣ дар ҳукук ва давлатдорӣ анҷом дода мешавад. Ин ҳолат зарурати таҳлили нав ва таҷдиди назарро дар арзёбии нақши ҳимояи судӣ ҳамчун кафили ҳукукҳои асосии инсон ба миён меорад (саҳ.65).

Ба таври асоснок хулосабарорӣ мешавад, ки “мавҷудияти ҳукук ба ҳимояи судӣ дар Конститутсия худ ба худ кафолати амалии он нест. Таҳлили воқеият нишон медиҳад, ки қисме аз шахрвандон, бо сабаби надоштани дониши кофӣи ҳукукӣ норасоии эътимод ба низоми судӣ ва душвориҳои марбут ба расмиёти муҳофизатӣ, аз амалисозии ҳукуки худ ба ҳимояи судӣ худдорӣ менамоянд. Аз ин

рӯ, амалиёти институти ҳимояи судӣ бояд бо дастрасии воқеӣ, механизмҳои таъсирнок ва шароити моддию ташкилӣ пурра таъмин карда шавад» (саҳ.85).

Боби дуюми рисола «**Рушди танзим ва кафолати татбиқи ҳуқуқи асосии инсон ва шахрванд ба ҳимояи судӣ**» ном гирифта, дар он муаллиф масъалаи ҳимояи судиро дар сатҳи танзими ҳуқуқӣ ва механизмҳои кафолатдиҳандаи татбиқи он мавриди омӯзиши амиқ қарор медиҳад. Дар ин боб аз таҳлили таърихӣ ба таҳлили назариявӣ ва меъёрӣ гузариш сурат гирифта, ҳимояи судӣ ҳамчун ҳуқуқи асосии инсон ва шахрванд дар низоми ҳуқуқи муосир баррасӣ мегардад.

Муаллиф дар доираи ин боб таносуби ҳуқуқ ба ҳимояи судӣ бо дигар ҳуқуқу озодиҳои асосии инсонро таҳлил намуда, нишон медиҳад, ки ин ҳуқуқ дорои хусусияти умумикафолатӣ буда, татбиқи воқеии тамоми дигар ҳуқуқҳоро таъмин менамояд. Ҳуқуқ ба ҳимояи судӣ ҳамчун унсури ҷудонопазири давлати ҳуқуқбунёд ва кафолати амалии волоияти қонун асоснок карда мешавад.

Дар боб тавачҷуҳи махсус ба таҳлили механизми судии ҳифзи ҳуқуқу озодиҳои инсон ва шахрванд равона гардида, нақши мақомоти судӣ, пеш аз ҳама судҳои умумӣ ва суди конституционӣ, дар таъмини амалишавии ин ҳуқуқ нишон дода мешавад. Ҳамзамон, дар боби дуюм масъалаи амали бевоситаи меъёрҳои конституционӣ дар фаъолияти судӣ мавриди баррасӣ қарор гирифта, аҳаммияти он ҳамчун воситаи ҳифзи ҳуқуқ дар ҳолатҳои холигии қонунгузорӣ асоснок карда мешавад. Муаллиф бо таҳлили равишҳои гуногуни илмӣ нишон медиҳад, ки истиноти судҳо ба меъёрҳои Конститутсия метавонад самаранокии ҳимояи судиро баланд бардорад.

Дар идомаи таҳлил, зикр мешавад, ки «дар илмҳои ҳуқуқшиносии муосир, аз ҷумла, дар назарияи давлат ва ҳуқуқ, таҳияи механизмҳои ҳуқуқӣ ва ташкилӣ оид ба татбиқи принципҳои асосгузори низоми демократии давлатӣ, инчунин таҳкими воситаҳои муассири ҳуқуқи ҳифз ва барқарорсозии ҳуқуқу озодиҳои инсон ва шахрванд яке аз вазифаҳои меҳварӣ ба ҳисоб меравад. Аз ин рӯ, таҳқиқи назариявии табиати ҳуқуқи ҳимояи судӣ, механизми амалисозии он ва нақши он дар доираи кафолатҳои конституционӣ аҳаммияти хос касб мекунад» (94).

Дар маҷмӯъ, боби дуюм дорои аҳаммияти назариявӣ ва амалии баланд буда, дар он асосҳои ҳуқуқи татбиқи ҳуқуқ ба ҳимояи судӣ ба таври мукамал таҳлил гардидаанд. Хулосаҳои пешниҳодшуда заминаи муҳим барои баррасии ҷанбаҳои амалӣ ва институтсионалии ҳимояи судӣ дар боби минбаъдаи диссертатсия фароҳам меоранд.

Дар боби сеюми диссертатсия, ки таҳти унвони «**Мақомоти судӣ – асоси кафолати ҳимояи ҳуқуқҳои шахс дар Ҷумҳурии Тоҷикистон**» таҳия шудааст, муаллиф масъалаи ҳимояи судиро аз нигоҳи нақши институтсионалии суд дар низоми давлатдорӣ ва вазифаҳои он дар таъмини ҳуқуқу озодиҳои шахс

мавриди таҳлили амиқ қарор медиҳад. Дар ин қисмат ҳимояи судӣ на танҳо ҳамчун механизми мурофиавӣ, балки ҳамчун шакли амалисозии масъулияти давлат нисбат ба шахс баррасӣ мегардад.

Муаллиф таваҷҷуҳро ба он равона месозад, ки мақсади аслии ҳимояи судии ҳукуку озодиҳои инсон дар таъмини риоя ва татбиқи самаранокӯ беғаразонаи ҳукуку манфиатҳои қонунии шахсони воқеӣ ва ҳукуқӣ дар доираи муносибатҳои ҳукукии ҷомеа зоҳир мегардад. Ин вазифаи калидӣ ба самти устувории тартиботи ҳукуқӣ ва таҳкими асосҳои адолати иҷтимоӣ нигаронида шудааст (саҳ.103).

Дар боб муаллиф нишон медиҳад, ки «ҳимояи ҳукуку озодиҳои инсон ва шахрванд тавассути мақомоти судӣ яке аз унсурҳои марказӣ ва ҷудонопазири механизми ҳукукии ҳифзи ҳуқуқ дар низоми ҳукукии ҳар як давлат ба ҳисоб меравад. Маҳз, суд ҳамчун муассисаи калидии давлатдорӣ ҳуқуқбунёд шароити амалии барқарорсозии ҳукуку озодиҳои поймолшудаи шахсро фароҳам меорад. Кафолати ҳуқуқ ба ҳимояи судӣ, аз ҷумла, имкони шикоят кардан аз қарорҳо, амал ва беамалии мақомоти давлатӣ, шахсони мансабдор ва иттиҳодияҳои ҷамъиятӣ, яке аз кафолатҳои бунёдии ҳукукии инсон ба ҳисоб меравад» (саҳ.105).

Муаллиф инчунин ба мушкилоти амалии таъмини ҳимояи судии ҳукуку озодиҳои шахс дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ишора намуда, онҳоро ҳамчун омилҳои маҳдудкунандаи татбиқи пурраи кафолатҳои ҳукуқӣ таҳлил мекунад. Ба таври асоснок хулосабарорӣ мешавад, ки «ҳуқуқ ба ҳимояи судӣ яке аз рукнҳои асосии давлати ҳуқуқбунёд ва ҷомеаи демократӣ мебошад. Ин ҳуқуқ бо Конститутсия ва санадҳои байналмилалӣ ҳукуқи инсон танзим шуда, кафолати амалӣ гардидани дигар ҳукуку озодиҳоро таъмин менамояд» (саҳ.151).

Дар маҷмӯъ, боби сеюм дорои хусусияти таҳлилӣ ва ҷамъбасти буда, ҳимояи судии ҳукуку озодиҳои шахсро ҳамчун меҳвари фаъолияти мақомоти судӣ ва нишонаи муҳими давлати ҳуқуқбунёд муаррифӣ мекунад.

Хулосаҳои пешниҳодшуда аҳамияти назариявӣ ва амалӣ дошта, барои дарки нақши воқеии суд дар ҳифзи ҳуқуқҳои шахсӣ ва рушди минбаъдаи низоми судии миллӣ заминаи муҳим фароҳам меоранд.

Хулосаи диссертатсия ҳамчун ҷамъбасти ниҳии таҳқиқот баромад намуда, 13 натиҷаи асосии дорои аҳамияти назариявиро фаро мегирад. Ин натиҷаҳо ба таҳлили амиқи моҳият, табиати ҳукуқӣ ва қонуниятҳои инкишофи институти ҳимояи судии ҳукуку озодиҳои шахс дар раванди таърихӣ ва дар доираи назарияи умумии ҳуқуқ ва давлат равона шудаанд.

Дар баробари ин, муаллиф 4 натиҷаи дорои аҳамияти амалӣ пешниҳод менамояд, ки онҳо ба амиқтар намудани дарки илмии ҳимояи судии ҳукуку озодиҳои шахс, истифодаи натиҷаҳои таҳқиқ дар рушди минбаъдаи назарияи

ҳуқуқ ва давлат, инчунин такмили равишҳои илмӣ дар омӯзиши масъалаҳои ҳуқуқи инсон ва адолати судӣ равона шудаанд.

Аҳаммияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия. Аҳаммияти илмии натиҷаҳои диссертатсия дар он ифода меёбад, ки таҳқиқот ба рушди назарияи ҳуқуқ ва давлат тавассути баррасии ҳимояи судии ҳуқуқу озодиҳои шахс ҳамчун падидаи таърихӣ-назариявӣ саҳми назаррас мегузорад. Хулосаҳои илмии бадастомада фаҳмиши моҳият, табиати ҳуқуқӣ ва қонуниятҳои инкишофи институти ҳимояи судиро амиқ намуда, метавонанд барои таҳқиқоти минбаъдаи илмӣ дар соҳаи ҳуқуқи инсон, адолати судӣ ва назарияи давлату ҳуқуқ ҳамчун заминаи методологӣ истифода шаванд.

Аҳаммияти амалии натиҷаҳои таҳқиқот дар имконияти истифодаи онҳо ҳангоми таҳияи концепсияҳои илмӣ, таҳқиқоти минбаъда, инчунин дар фаъолияти таълимӣ зоҳир мегардад. Натиҷаҳои диссертатсия метавонанд дар чараёни омӯзиши фанҳои назарияи давлат ва ҳуқуқ, таърихи таълимоти ҳуқуқӣ, ҳуқуқи инсон ва адолати судӣ мавриди истифода қарор гиранд.

Аҳаммияти иқтисодии натиҷаҳо дар таҳкими устувории ҳуқуқӣ ва пешгӯишавандагии муносибатҳои ҷамъиятӣ ифода меёбад, ки дар маҷмӯъ ба беҳтар гардидани фазои ҳуқуқӣ ва коҳиш ёфтани хавфҳои ҳуқуқӣ дар муносибатҳои иқтисодӣ мусоидат менамояд. Ҳимояи самараноки судии ҳуқуқу озодиҳои шахс яке аз шартҳои муҳими рушди устувори муносибатҳои иқтисодӣ ба шумор меравад.

Аҳаммияти иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия дар баланд бардоштани сатҳи маърифати ҳуқуқӣ, тақвияти эътимоди ҷомеа ба ҳокимияти судӣ ва таҳкими арзишҳои адолат, қонуният ва баробарӣ дар назди қонун ифода меёбад. Таҳқиқоти анҷомёфта ба ташаккули ҷаҳонбинии ҳуқуқии ҷомеа ва рушди минбаъдаи давлати ҳуқуқбунёд мусоидат менамояд.

Наشري натиҷаҳои таҳқиқ аз рӯйи мавзӯи диссертатсия. Нуктаҳои асосии назариявӣ ва амалии ба ҳимоя пешниҳодшудаи муаллиф дар 13 мақолаи илмӣ, ки аз он 5 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таъб расонида шудаанд.

Шумораи маводи ҷопшуда ба банди 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 (бо тағйиру иловаҳо аз 26 июли соли 2023, №295) тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад.

Мутобиқати барасмиятдорории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Диссертатсияи Раҳимзода Сафар Орзу ба талаботи банди 31 ва 33 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30

июни соли 2021, тахти №267 тасдиқ шудааст, мутобикат менамояд Диссертатсия дар натиҷаи фаъолияти илмӣ мустақилонаи муаллиф таҳия гардида, дорои пайдарпайии мантиқӣ ва ҳамоҳангии сохторию мазмунӣ мебошад. Сатҳи навлонии илмӣ натиҷаҳои таҳқиқ, нуқтаҳои илмӣ ба ғимоя пешниҳодшуда ва тавсияҳои амалии асоснок, инчунин маводи илмӣ интишорёфта ва маърузаҳо дар ҷорабиниҳои илмӣ амалӣ, саҳми шахсӣ ва мустақими муаллифро дар иҷрои таҳқиқоти мазкур ба таври возеҳ тасдиқ менамоянд. Илова бар ин, тарзи баён, сатҳи масъалагузорӣ ва усули таҳқиқотӣ хусусияти мустақили кори илмӣ муаллифро инъикос мекунамд.

Автореферат, ки аз диссертатсия бармеояд, ба талаботи Тартиби додни дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-июни соли 2021, тахти №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад.

Бо вуҷуди сатҳи умумӣ баланди таҳқиқ ва арзиши назариявӣ пешниҳодшуда, дар диссертатсия як қатор камбудҳои ҷой доранд, ки дар ҷараёни ғимояи диссертатсия шарҳу тавзеҳи иловагиро тақозо менамоянд:

1. Дар ҳулосаҳо ва тавсияҳо истифодаи стандартҳои байналмилалӣ ҳукуки инсон васеъ зикр мегардад, аммо на ҳамеша нишон дода мешавад, ки кадом меъёр ё таҷрибаи байналмилалӣ ба кадом унсури мушаххаси низомӣ судии Ҷумҳурии Тоҷикистон мутобик ё мутобикнашаванда мебошад. Густариши таҳлили муқоисавӣ амалӣ (на танҳо истинод ба уҳдадорҳои байналмилалӣ) метавонист эътимоднокии баъзе пешниҳодҳоро афзоиш диҳад.

2. Барои баланд бардоштани аҳамияти амалии натиҷаҳои таҳқиқот, мувофиқи мақсад мебуд, агар дар диссертатсия ба масъалаҳои мутобикат ё норасоии танзими ҳукуки ғимояи судии ҳукуку озодиҳои шахс дар қонунгузори амалкунамда таваҷҷуҳи бештар зоҳир мегардид. Аз ҷумла, таҳлили муфассали ҳолатҳои номукаммалӣ меъёрӣ, ихтилофоти байни қонунҳои соҳавӣ, инчунин мушкilotи татбиқи амалии қафолатҳои судӣ метавонист заминаи воқеии пешниҳоди ҳулосаҳо ва тавсияҳои мушаххаси ҳуқуқэҷодкунӣ фароҳам оварад. Пешниҳоди чунин ҳулосаҳо ва тавсияҳои амалии муаллиф ҷиҳати тақмили қонунгузори амалкунамда метавонист аҳамияти амалии диссертатсияро боз ҳам тақвият дода, робитаи таҳқиқоти назариявиро бо эҳтиёҷоти амалии ҳуқуқтатбиқнамой равшантар менамуд.

3. Ба мақсад мувофиқ мебуд, агар муаллиф ба таҷрибаи воқеии судӣ низ таваҷҷуҳи бештар зоҳир мекард. Истифодаи қарорҳои судҳо ва мавқеъҳои ҳукуки онҳо ҳамчун манбаи мустақили ташаккули институти ғимояи судии ҳукуку озодиҳои шахс метавонист робитаи байни меъёрҳои ҳуқуқӣ ва татбиқи амалии онҳоро равшантар намуда, ҳулосаҳои илмиро боз ҳам асосноктар гардонад.

4. Дар тавсияи ҷоруми худ, муаллиф ба масъалаи беғаразӣ ва мустақилияти

судҳо ишора намуда, риояи онро омили асосии таъмини адолат ва ҳақиқат баҳогузори менамояд. Аз нигоҳи мо, масъалаи мазкур дар сатҳи конститусионӣ ва қонунгузори соҳавӣ мавриди танзим қарор гирифта, хусусияти тавсиявии амалӣ ва навгонии илмиро доро нест. Бо ин мақсад, ҳангоми дифои рисолаи илмӣ аз унвонҷӯ хоҳиш карда мешавад, ки ба масъалаи мазкур равшанӣ андохта, мавқеъ ва назари худро нисбат ба он изҳор намояд.

Масъалаҳои ишорашуда ба арзиши илмӣ, навгонии натиҷаҳо ва аҳаммияти назариявӣ амалии диссертатсия таъсири манфии ҷиддӣ намерасонанд ва метавонанд ҳамчун замина барои таҳқиқоти минбаъдаи илмӣ ва рушди мавзуи таҳқиқ хизмат намоянд.

Дар маҷмӯъ, диссертатсияи Раҳимзода Сафар Орзу дар мавзуи «Ҳимояи судии ҳуқуқу озодиҳои шахс: таҳқиқоти таърихӣ-назариявӣ», барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 5.5.1. Назария ва таърихи ҳуқуқ ва давлат; таърихи таълим дар бораи ҳуқуқ ва давлат пешниҳод шудааст, дар сатҳи илмӣ ба анҷом расида, ба талаботи бандҳои 31, 33, 34 ва 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси номбаршуда мебошад.

Муқарризи расмӣ:

дегани факултети ҳуқуқшиносии
Академияи идоракунии давлатии назди
Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон,
номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсент

Сафарзода Н.Ф.

Суроғи муқарриз: Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ноҳияи Рӯдакӣ, ҷ/д Чоряккорон, деҳаи Меҳробод, хонаи 90
E-mail: nekruz-0101@mail.ru
Тел.: (+992) 93-925-98-28

Имзои Н.Ф. Сафарзодаро тасдиқ мекунам:

Сардори раёсати кадрҳо, коргузори ва
корҳои махсуси Академияи идоракунии
давлатии назди Президенти Ҷумҳурии
Тоҷикистон, номзади илмҳои педагогӣ

« 30 » 01 2026 с.

Насрудинзода А.Н.

Суроға: 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон, шаҳри Душанбе, кӯчаи Саид Носир,
33; телефон: +992(37) 224-17-86; 372-24-17-86 E.mail: info@apa.tj